

Borsodi L. László
A HEGYRŐL LEFELÉ

a hegyről lefelé
a hegyről lefelé
jó lenne
mellé szegődni
kérdetni ezt azt
csupa fölöslegesen
mindent mi mellékes
mindent mi részlet
és közben
nevükön szólítani
a mélyedéseket
a köveket
és köszönni
visszaköszönni
a bokroknak
a fáknak
a lábunkhoz térdelő tájnak
de
csak halkan
a hegyről lefelé
a hegyről lefelé

A KERTEKEN ÁT

Hosszú kerteken át,
hosszú kerteken átsuhan,
nyoma nincs hosszú kerteken,
nyoma nem lehet bokron, fákon.
Végtelen kerteken át

suhan, suhan,
estére megérkezik,
estére válladra száll,
és hallgat.
Hallgat hajnalig.

VÉNEK

Holnap talán.
Ők.
A vének.
Holnap talán
megérkeznek.
Délután.
Vagy inkább
mikor?
Megérkeznek.
Ők.
A vének.
S hallgatnak majd
szépen, hosszan.
Szépülnek majd
hosszan, csendben.

Jelre várnak.

MÉGISCSAK

*„mégiscsak vezet
valahonnan valahova
ez az Út”*

(Vida Gábor)

a házig
pontosan a házig
kellene eljutni
oda
ahol ház van
és küszöb
amelyet át lehet lépni
átlépni kellene
a küszöböt
de csak óvatosan
és mégiscsak hinni kellene
hogy a halkán csukódó
ajtó mögött van valaki
aki nem szól
nem szól semmit
vagy szemtelenül
szemberöhög